

ORDBRANDEN glödde!

Ingmar Hårds kraft- och kroppsdiktning
(och hans drabbande sorgedikt som så
berörde oss), och Henrik Gustafssons
pojkbuss med pillesnorrar och titthål i
omklädningsrum, som Anders Pettersson lät
sig inspireras av (och kom tillbaka till
scenen med), och oxå jag med min
plötsliga tornedalsskröna. Och den
effektive ålänningen och första
halvtimmens varmhjärtade blues (Anders
P), med klarinettkomp av Ingmar till och
från, och de två renodlade poeterna,
varav en på "Frödinga-dialekt". Och
Samuel Junes som kom inskramlade direkt
från Malmö-tåget, med sin rykande
popnärvaro. Alla var bra ikväll, tycker
jag, på sina olika sätt. Jag tror detta
var den bästa kvällen hitills. Och
12-åringarna i publiken... nog sken de
allt emellanåt, helt vidöppet. Tack ni
alla som gjorde denna kväll, ihopa!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten